

CAPUT LVII.

SUMMARIUM.

- 1 *Delinquens non potest alienare post crimen commissum quando bona ipso jure confiscantur.*
- 2 *Confisatio bonorum de jure non intrat nisi in delicto hæresis, aut læsæ majestatis.*
- 3 *Fiscus alienata post delictum à quibuscumque avocatur ubi publicatio bonorum ipso jure infligitur. Cum fructibus num. 5. Nec tenetur pretium restituere num. 4. Fallit in alienationibus per delinquentem ex causa alimentorum factis num. 8. Pro penis non habet bona delinquentium hypothecata n. 10.*
- 6 *Fisco bona censentur applicata, ubi adest pœna confiscationis ipso jure.*
- 7 *Dominium rei confiscata non transit in fscum, nisi secuta condemnatione.*
- 9 *Alienationes in fraudem fisci quodcumque factæ non subsistunt.*
- 11 *Bona futura delinquentis non veniunt in confiscatione.*

Quando bonorum publicatio, seu confiscatio fit ipso jure, delinquens non potest alienare, * inter cætera enim facultate alienandi post commissum crimen privatur latè Ricciul. de jure personarum extr. Eccles. grem. existens. lib. 5, cap. 31, num. 5, & per totam, Castropal. tract. Moral. part. 1, tract. 4, disp. 5, punct. 19. Caren. ad Fulcod. post tract. Inquisit. quaestione 15, numer. 6, in fine. Cyriac. controvers. 492, sub num. 3, versic. Licet secus sit. Auctor hic num. 1. Hodie tamen juris communis ex dispositione confiscatio bonorum, non militat non nisi duobus in casibus hæresis * nimirum & criminis læsæ Majestatis, in primo capite Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. libro 2, capite 82, num. 34. Guazz. de defens. reor. 8, capite 1, num. 3, & seq. Gioagn. conf. 94, nu. 4. libro 1. Fontanell. decis. 475, num. 9, ubi quod in Catalonia procedat etiam ex constitutionibus illius Regn. Florian. Dulph. controvers. 29, nu. 3, ubi quod Bononiæ extet simile statutum, Peguer. decis. 36, num. 11. Spad. conf. 27, num. 2, & nu. 13, lib. 1, alios cumulat Auctor hic n. 4, quibus addo Gioagn. conf. 94, num. 5, & per totum lib. 1, Censal. in l. unic. Cod. si quis Imper. maledix. §. 2, num. 1, & seqq. ubi de maledicente Principi cui per ipsum immediatè confiscatio bonorum imponi potest.

In quibus sanè delictis publicationem bonorum ipso jure * infligentibus fisco bona interim alienata post delictum à tertiis possessibus executivè, ac directo revocat ex cumulatis per Auctorem hic numero 4. Spad. confilio 27, numero 11, 14, 16, & per totum lib. 1. Cost. de retrotract. cas. 22, num. 2, cap. 8. Ricciul. de jure personar. extr. grem. Eccles. existentium lib. 5, cap. 35, num. 12. Quod adèd verum præexistit, ut fisco in recuperatione bonorum non teneatur pretium * refundere, ut aliis cumulatis subjungit Auctor hic num. 5. Gratian. discept. 54, num. 16. Thesaur. quaest. forens. 40, n. 2, lib. 2. Ricciul. de jure person. extr. Eccles. grem. existens. libro 5, cap. 38, n. 2, cum adductis per Hodiern. ad Surd. decis. 247, num. 1. Quam restitutionem alienatorum ab Emptoribus faciendam cum fructibus concludit Auctor hic numero 6, &

pluribus * exornat Ricciul. de jure person. extr. Eccles. grem. existens. libro 5, capite 37, numero 1. & per tot.

Tametsi à die patradi criminis, pro quo pœna confiscationis imponitur ipso jure * bona fisco censeantur confiscata. Pen. decisione 281, nu. 15, Ricciul. de jure person. extr. Eccles. grem. exist. lib. 5, cap. 31, numero 3. Caren. resol. 121, numero 11, & in annot. ad Fulcod. quaest. 15, numero 5. Nihilominus dominium rei confiscatæ * non transit in fscum, nisi post secutam condemnationem, ut juxtà probabiliorem defendit Auctor hic num. 7. Bec. conf. 57, num. 15. Ricciul. de jure person. extr. Eccles. grem. exist. lib. 5, cap. 31, sub num. 4, versic. Contrariam. Caren. in annot. ad Fulcod. quaest. 15, n. 6, & 7, Spad. confil. 27, n. 11, lib. 1, ubi quod dominium transeat in fscum, licet quoad exequutionem declaratoria requiratur.

Ex causa tamen necessaria veluti pro alimentis, dote, & similibus alienationes quodcumque factæ à criminoso, * cui bona ipso jure confiscantur irrevocabiliter sustinentur, quemadmodum post alios limitat Auctor hic, numero 8, & 18, latè Bec. consilio 8, numero 6, & seq. ac per totum. Gratian. discept. 5, num. 17. Ricciul. plures allegans de jure person. extr. Eccles. grem. exist. libro 5, cap. 36, nu. 3, & cap. 40, n. 9. Acost. de privileg. credit. reg. 2, ampliat. 7, n. 212. Hodiern. ad Surd. decis. 247, n. 8. Alienationes autem in fraudem fisci * emanatæ quodcumque successerint viribus non subsistunt, ut prosequitur Auctor hic n. 10, & seq. Cyriac. controvers. 492, num. 2, ad 6. Anton. de Ball. tract. var. lib. 4, quaest. 8, ex nu. 12, fol. 220.

Fiscus tandem pro delictis, seu pœnis non habet bona delinquentium hypothecata * ut concludit Auctor hic n. 19, alios recenset Merlin. de pign. & hypothec. lib. 3, quaestione 88, numero 5, & 7. & futura delinquentis bona in confiscatione * non veniunt. Ant. de Bal. tract. var. lib. 4, quaestione 8, num. 56, fol. 222. Manent. consilio 102, numer. 17, Caren. resolut. 121, num. 10. Georg. Mund. consilio 20, n. 222. lib. 1. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 1, cap. 64, nu. 26, & faciunt tradita per Cyriac. controvers. 148, num. 1, & seq. & controvers. 493, num. 9. Franc. Censal. ad Peregrin. de fidei commiss. art. 31, vers. primo ergo fol. 203. Andr. Censal. ad l. unicam Cod. si quis Imper. maledix. §. 2, numero 71, & sequent.

CAPUT LVII. §. 1.

SUMMARIUM.

- 1 *Feudalia in confiscatione bonorum regulariter non veniunt. In statu Montisferrati redacta sunt ad instar allodialium nu. 2. Ideo confiscantur num. 3. Amplia ut num. 4. & num. 5. Declarata ut num. 6.*
- 7 *Licentiam petenti onus adjectum Vassallo favore Principis, in illius odium retorqueri nequit.*
- 8 *Filius in consuetudine alienandi feuda continetur.*
- 9 *Successoribus in feudo qui potest prædicare per contractum potest etiam per delictum.*
- 10 *Mortuus ex vulnere quando quis præsumatur.*

IN confiscatione bonorum * Feudalia regulariter non veniunt. Doct. in leg. si finita 15, ff. de

Observationum de Alimentis Caput LVII.

ff. de damn. infect. Cyriac. controvers. 491, n. 6. Bertazzol. conf. 368, & 369, in crim. & faciunt tradita per Fulg. de emphyt. tit. de success. in bon. emphyt. qu. 4, n. 4, & per totam.

Unde plures Vassalli Ducatus Montisferrati in confiscationem bonorum etiam feudaliu condempnati conquerebantur, quorum tamen querelæ futiles omnino ex pluribus reputatæ fuerunt, & primo quia in Statu Montisferrati Feuda * ad instar allodialium reputantur, cumque solo Domini assensu indifferenter alienantur. Bec. consil. 18, n. 8. Surd. conf. 105, sub n. 13, & seq. Cyriac. controvers. 23, n. 1. Roland. conf. 42, n. 27, lib. 1. Manent. consil. 42, n. 28, & consil. 43, n. 85.

Quo stante non ambigitur, quin etiam in confiscatione * maximè specialiter expressa comprehendantur. Socin. sen. conf. 266, sub num. 37, lib. 2. Ruin. conf. 155, num. 12, & seq. lib. 1. Bim. conf. 254, nu. 33, 35, & per tot. Curt. jun. conf. 4, n. 20, & 21. Mant. de tacit. & ambig. lib. 22, tit. 30, n. 7, cum adductis per Fulg. de emphyt. tit. de success. in bon. emphyt. d. quaest. 4, n. 13. Rosental. de Feud. cap. 11, conclus. 12, per tot. Caball. resol. crim. 182, n. 7, & 8. Fachin. controvers. jur. lib. 9, cap. 53. Nevizan. conf. 68, n. 41. Boer. dec. 264, n. 8, & 9. Menoch. de recuper. poss. remed. 9, n. 251, & 252. Farinac. de delict. quaest. 25, n. 71, in fin. Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 127, sub num. 85, vers. hæc tamen ubi inter cæteros allegat. Rota in Farfen. bonorum 17 Novemb. 1648, à num. 7, coram Reverendissimo Cerro. Cyriac. controvers. 342, n. 2.

Deinde quia quoad reos, & contumaces, qui nec descendentes habent, nec agnati * in concessione Feudi comprehensi extant, res caret omni difficultate, quia tunc Princeps si Feudum ratione confiscationis præterdere nequit, illud ratione domini ex capite caducitatis consequitur. Corbul. de caducit. ob mortem civilem n. 21. Gabr. conf. 73, nu. 7, lib. 2. Cyriac. dicta controvers. 342, nu. 3, & faciunt tradita per Cyriac. dicta controvers. 491, n. 6.

Tandem in præsentiarum sine ulla prorsus difficultate res transit, ex quo Bursa * Fiscalis à Bursa directi non differt, tunc enim etiam Feuda confiscationi omnino cedunt. Cravet. consil. 128, sub n. 6. Rosental. de Feud. cap. 11, conclus. 11, n. 13. Rota in d. Farfen. bonorum 27 Novembris 1648, n. 11, coram Reverendissimo Cerro.

Neque prædictis resistere videbatur, quod hæc Feuda sint quidem * alienabilia, atque ad instar allodialium redacta, ita tamen si Domini assensus accedat; adèd ut in aliquo alterata non censeantur. Dec. consil. 171, sub n. 3, prope finem versic. dum dicitur. Corbul. de caus. privat. ob mortem civilem, num. 41, & seqq. Ubi insuper animadvertit quod facultas alienandi Feudum intelligatur de alienatione, quæ fiat expressè per contractum, non autem de ea, quæ ex delicto sequitur.

Sed neutrum ex prædictis officit; nam onus petenti licentiam favore Principis * adjectum in illius odium retorqueri non debet, istudque impedire nequit, quominus Feudum confiscari valeat, ut optimè concludit Boss. in tit. de boni publicat. sub n. 54, versic. nisi diceret. Satisque Vassallus disposuisse dicitur, quoad hæc Feuda in commercio existentia dum deliquit, quia in hoc genere Feudorum non requiritur, quod investitus expressè disponat, ut Fisco succedat, sed sufficit, quod delinquat; tunc enim Fisco succedit, non quia delinquens dicatur in eum alienasse, sed ex eo quod in Feudo ex consuetudine alienabili etiam Fisco * comprehendatur. Corbul. de caus.

privat. ob mort. civil. n. 61, & bene ratiocinatur Rota in d. Farfen. bonorum 27 Novembris 1648, n. 13, & 14. coram Reverendissimo Cerro, & faciunt tradita per Boss. in tit. de bonor. publicat. sub n. 54, vers. & ad cons. Et prædicti omnes procedunt etiam ultra condemnatum agnati Feudo capaces superint, ad quorum exclusionem Feuda hujus generis non minus confiscari, quam alienari possunt.

Ratio prædictorum subest optima, quandoquidem quæ per contractum possunt in alium transferri, & alienari in præjudicium hæredum, & successorum, eadem delinquendo per publicationem bonorum in Fisco transferri possunt; nam qui per contractum * potest, is etiam per delictum successoribus suis præjudicare valet. Bald. in l. emancipatum 7. §. sed & si pater, sub n. 2, vers. & nota quod ff. de Senator. Afflic. in cap. 1. gloss. 3, n. 8, in tit. que sit prim. caus. benefic. amitt. Socin. sen. dicto consil. 266, sub n. 38, vers. igitur quando lib. 2. Peregr. de jur. Fisc. lib. 5, tit. 1, n. 1, n. 90. Giorb. consil. 55, n. 12.

Maximè quia alterius ex classibus inter se capitali inimicitia affectis scarii, alterius adhærentem lætali ex infidiis ictibus scloporum vulnerant cum assistentia, auxilio, coadjuvatione, & interventu eorundem, quorum Feuda Fisco Ducali ob tam grave facinus publicè, palam, ac cum universæ civitatis scandalo paratum applicata fuerunt, * ex quo vulnere post trimesse obiit, adèd ut tam scarii quam ipsi assistentes auxilium præstando de necè jure merito omnes condemnati extiterint, l. ait. leg. 21. ff. ad leg. Aquil. Guazzinus de defens. reorum 4, cap. 10, n. 2. Giurb. consil. 84, nu. 7, 26. & seq. Marefcot. variar. resol. 128, n. 1, ac per totum lib. 2. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 55, nu. 2, & per totum: ubi idem procedere inquit, si vulneratus post intervallum intra octo menses decesserit.

CAPUT LVIII.

SUMMARIUM.

- 1 *Fundus dotalis alienari non potest. Valide permutatur n. 2. Alienatus per alterum ex jugalibus ab alienante potest revocari n. 7. Amplia ut n. 8. Alienari potest quando fuit datus in dotem æstimatus n. 11. Secundo alienari potest ex causa necessitatis n. 12. Et pro alenda familia n. 13.*
- 3 *Executio in fundo dotali fieri non potest. Limita ut n. 4.*
- 5 *Marius executivè conveniri non potest in bonis dotalibus eidem assignatis tanquam liberis, contra n. 6. Erga emptorem fundi dotalis quando tenetur de evictione num. 9. & numero 10.*

Fundus dotalis alienari nequit, ut prosequitur post alios * Auctor hic nu. 1. & sequent. Barbat. de divis. fruct. part. 2, cap. 3, num. 58, & seq. Gibalin. de usur. lib. 4, cap. 5, art. 17, num. 54, fol. 149, tom. 2. Georg. Mund. conf. 5, numer. 47, libr. 2. Mart. Medic. examinat. ad decis. Sen. 30, num. 10, & decis. 50, num. 10. Surd. decis. 86, num. 1, & sequent. latè Altograd. consilio 25, num. 2, & per tot. libr. 2. Rota dec. 91, n. 6, part. 8, & dec. 231, n. 8, part. 9, tom. 1, rec. Rim. consil. 41, n. 7, eadem Rota

2 in Anconitana prætenſe venditionis 14 Junii 1655. in fine Bichio. Potest tamen permutari * maximè si exinde conditio Uxoris evaserit melior, ut comprobant Altograd. dicto consil. 25, nu. 20, & seq. lib. 2. Mant. de tacit. & ambig. lib. 25, tit. 3, n. 21. Bim. consil. 213, n. 64. Rota in Meleitana bonorum 6 Martii 1654. §. Et licet, versic. Quia tamen Cerro. In nihilo resistente quod Auctor hic nu. 14, contrarium sustinere contendat, ejus namque traditio præsupponit duo, alterum, quod in contractu mulieris solemnitates requirantur, & quod sine illis contractus etiam evidenter utilis non sustineatur, quod teprobavimus infra capite tertio.

3 Sicuti ergo fundus dotalis est inalienabilis, ita nec in illo fieri * potest executio, Borell. cons. 54, n. 1, & seq. Joan. Anton. ab Eccles. observ. 160, n. 1, & seq. lib. 1. Chartar. dec. 34, per totam, Antonin. de Amat. resol. 45, n. 1, ubi infinitos cumulat. Quod tamen intelligitur quoad debita contracta durante matrimonio, nam pro existentibus super fundo, aut re dotali ante contractum matrimonium * maritus convenitur, ut se declarant præcipiti Doctores, & præter eos Castell. dec. 97, per totam. Franch. dec. 636, n. 1. Carleval. de Judic. tit. 3, disput. 19, n. 9. Gibalin. de usur. lib. 4, cap. 5, art. 17, n. 56, fol. 149, tom. 2. Barbat. de divis. fruct. part. 2, cap. 3, sub n. 64, versic. Secus tamen. Auctor cap. 65, n. 14, & optimè declarat Fontanell. dec. 421, n. 21. Quam distinctionem comprobat Auctor hic n. 15, & cap. 65, in fine. Quod si uxor vel alius bona tanquam franca & libera marito assignaverit, tunc quod maritus * executivè conveniri pro debito uxoris non possit firmat Castell. dicta dec. 97, n. 2, Antonin. de Amat. resol. 45, n. 23. Sed ambobus ex prædictis ex proſeſſo confutatis * contrarium firmant etiam in casu, quo bona in dotem data fuerint uti franca, & libera, pauper. 15, n. 25, tract. 1, discurs. 2, part. 10, n. 67, fol. 130. Carul. in Sylv. arbor. 31, n. 87, & 119.

7 Uque adeo inalienabilis fundus dicitur, ut ab ipsomet alienante, sive * marito, sive uxore, revocari possit, ut subjungit Auctor hic n. 17, & comprobant Surd. dec. 86, n. 2. Peregr. consil. 19, sub n. 4, versic. de Marito lib. 3, Rosenthal. de feud. membr. 9, conclus. 70, sub n. 20, versic. Verum respondetur. Mangil. de evict. quest. 70, n. 10. Altograd. consil. 25, n. 3, lib. 2. Thomaf. de tutor. & curat. tit. 19, n. 2182, in fine fol. 662. Cyriac. contr. 10, n. 65. Gibalin. de usur. lib. 4, cap. 5, art. 17, n. 57, tom. 2. Quod procedit jure civili inspecto etiam si alienatio fundi dotalis * juramento firmata appareat, quemadmodum animadvertit Auctor hic n. 18. Mangil. de evict. quest. 71, n. 11. Rota dec. 269, n. 13, in fine 14, & 15, part. 9, tom. 1, rec. Thomaf. de tutor. & curat. tit. 19, n. 2182, fol. 662, Altograd. dicto consilio 25, sub n. 29, versic. Qui juramento lib. 2. At si maritus * etiam scienti fundum dotalem venderit, eique de evictione caverit, si sequatur evictio erga emptorem quantumvis scientem rem dotalem obligatus erit de evictione, Roland. à Vall. cons. 67, n. 2, & per totum lib. 4. Odd. consil. 51, n. 3, 17, & per totum. Carol. Anton. Mocc. in Sylv. cas. forens. cap. 5, n. 9. Mangil. de evict. quest. 71, n. 23, & 24, & prosequitur Auctor hic n. 20, & 21. Gabr. cons. 165, n. 3, 6, & per totum lib. 1. Manent. dec. 20, n. 23, ubi quod si evincatur fundus dotalis culpa faceri, nulla actio evictionis uxori competat, nec contra patrem, nec contra maritum.

9 Seclusa autem evictionis promissione fundum

dotalem maritus à se etiam * cum juramento alienatum revocare potest, nec pretio refuso Honded. consil. 19, nu. 8, lib. 2. Surd. dec. 86, nu. 2. Menoch. consil. 559, nu. 7. Thomaf. de tutor. & curator. tit. 19, n. 2194, fol. 663.

10 Conclusio prædicta nonnullas recipit limitationes, quarum prima est, quando fundus in dotem assignatur aestimatus, * nam tunc transit in dominium mariti, nec impletur quominus alienare valeat, Seraph. dec. 1332, n. 1, & seqq. Duran. dec. 1, nu. 12, 13, & 14. Bim. consil. 41, nu. 5, & per totum, & cons. 163, nu. 8. Coccin. dec. 257, nu. 4. Laurent. Ursel. concl. 68, nu. 1. & per totam in verbo aestimatio. Galeot. contr. 40, n. 10, & 11, lib. 2. Olea de cessio. jur. tit. 5, quest. 12, n. 3, & 4. Cigal. de act. §. 20, nu. 27. Barbat. de divis. fruct. part. 2, cap. 3, n. 51, & 57. Gibalin. de usur. lib. 4, cap. 5, art. 17, n. 53, cum infinitis apud Auctorem hic n. 22, datur tamen regressus uxori ad fundum, & alias res alienatas per maritum ubi effectus fuerit non solvendo, Gabr. dicto consil. 165, n. 1, lib. 1. Duran. dicta dec. 1, n. 14. Auctor hic n. 23, & 26. Secunda limitatio est, quia fundus dotalis alienari * potest, ubi præcipua subest necessitas. Fontanell. dec. 541, sub n. 4, versic. istud intelligi. Ripol. var. resol. cap. 9, nu. 67, latè Altograd. consil. 25, num. 18, & consil. 26, fere per totum lib. 2, & pluribus exornat Auctor hic n. 27, & 28. Andr. Censal. decis. Lucen. 10, n. 6, & 14. Tertia demum limitatio coincidens cum præcedenti est, quia fundus dotalis ad effectum præstandi alimenta * familia alienari permillum est, **13** ut concludit Auctor hic nu. 29. Ripol. var. resol. cap. 9, sub n. 67, versic. quod dotalis fundus. Rota dec. 177, sub n. 8, versic. præstatio alimentorum & sub n. 9, versic. insuper, nec illa paritas part. 1, rec. & coram Burat. dec. 783, n. 1. & seq. Gratian. discept. 107, n. 10, & seq. & discept. 108, n. 25, & per totum. Leoncill. de privileg. pauper. 15, n. 25, ac per totum, & privileg. 423, n. 2, part. 2. Altograd. dicto cons. 26, nu. 4, & per totum lib. 2, ubi idem quoque inquirunt in quacunq; alia necessitate latè Hodiern. ad Surd. dec. 86, n. 1, 8, & per totam, Viv. dec. 133, sub n. 8, versic. in alendo, & per totam, Thomaf. de tut. & cur. tit. 19, n. 2204, fol. 663, & n. 2206, versic. Ubi pro alimentis fol. 664. Maur. de fidejuss. sect. 8, cap. 3, sub numer. 109, versic. Nempe ad effectum alendi fol. 239. A Cost. de privileg. cred. reg. 2, ampliat. 6, sub nu. 189, versic. ad alendam & à num. 209, usque ad 221. Surd. cons. 367, num. 27, versic. Et præcipue quando & 28, & cons. 420, per totum. Larr. alleg. Fiscal. 35, sub num. 38, versic. vel conduxit alimenta. Carleval. de judic. tit. 3, disput. 19, numero 8.

CAPUT LIX.

SUMMARIUM.

- 1** Fundus dicitur dotalis quando nulla præcedente aestimatione fuit datus in dotem. Dicitur dotalis quando loco pecunie in dotem assignatur num. 2. Dotalis validè alienatur accedente consensu & juramento mulieris num. 6. Dotalis à marito alienatus etiam cum juramento recuperari potest n. 7.
- 3** Emptum ex pecunia dotali non efficitur dotale.
- 4** Aestimatio non semper facit emptionem.
- 5** Emens ex pecunia aliena, aut hæredis, non sibi, sed Domino, vel hæredi acquirit.

Observationum de Alimentis. Caput LIX.

3 Uxor fundum dotalem alienatum cum juramento stante læsione recuperare potest. Si juraverit pretium recepisse, in venditione quoad emptorem sibi præjudicat, non autem quoad maritum n. 11. Secus si in iudicio confessâ fuerit habuisse pretium n. 12.

9 Maritus & uxor, si vendant simul numerata pecunia præsumitur quod pervenerit ad maritum. Secus si simul aliquid acquirunt cum uniusquisque pro dimidia acquirit n. 10.

Pro clariori intelligentia inferius dicendum fundus quando dicitur dotalis prædicendum * venit, tunc autem dicitur dotalis, quando fundus nulla præcedente aestimatione in dotem traditur leg. dotale prædium 15, & l. seq. ff. de fund. dot. & in l. 1, Cod. de rei uxor. act. Altograd. consil. 25, n. 1, libro 2. Joan. Franc. Andreol. controvers. 313, num. 1. Mart. Medic. decis. Senen. 50, nu. 12, & 13. Cenc. de cens. quest. 18, num. 7, & post tract. dec. 35, num. 10. Merlin. de pignor. & hypothec. libro 2, questione 19, num. 10. Rota in Perusina census 27 Junii 1653. §. præterea Zarate.

Deinde dicitur fundus dotalis, quando constante matrimonio dos, quæ erat in pecunia ex pacto inito inter virum, * & uxorem conversa in fundum tanquam dotalem, ubi maximè ultra consensum, & pactum intendit utilitas mulieris, l. si ex pecunia 12, Cod. de jure dotali. Honded. consilio 14, num. 56, & consilio 41, num. 27, libro 1. Joann. Franc. Andreol. controvers. 130, n. 16, & dicta controvers. 313, num. 2, & 3. Giovagn. consilio 32, numer. 5, 8, & per totum lib. 1. Caren. resolutione 70, num. 3, & 4, ac per totum. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2, quest. 19, num. 45. Rota decis. 231, num. 12, partit. 9, tomo 1, recent. nec ab ista conclusione recedendum erit quicquid contrarium attentaverit Auctor cap. 58, num. 14. Seclusis autem pacto, consensu, & utilitate * uxoris emptum ex pecunia dotali non efficitur dotale. Monach. decisione Lucen. 67, num. 7, & 8. Cephal. consil. 351, num. 31. Giovagn. consilio 32, nu. 1, & seq. lib. 1. Joan. Franc. Andreol. controvers. 130, num. 2, & seq. Mart. vot. 127, num. 5, dixi allegat. 45, n. 11, lib. 3. Gratian. disceptat. 964, n. 22, ubi limitat quando maritus effectus est non solvendo. Merlin. de pignor. & hypoth. lib. 3, quest. 52, n. 4. Buratt. decisio. 719, n. 4. Ferentill. ad eundem Buratt. dec. 784, lit. A. Andr. Censal. decis. Lucen. 11, n. 83, & 84. Rota in Maceraten. Salvian. 11 Martii 1647. §. Quia cum præcesserit. Eminentiss. Corrado, & dicta decisione 231, n. 3, usque ad 12, part. 9, tomo 1, recent. Animadvertendo tamen, quod non semper aestimatio * faciat emptionem in constitutione dotis, ita ut maritus ad restitutionem dotis in quantitate, sed in fundo teneatur, si fundus in dotem aestimatus tradatur, sed dantur distinctiones videndæ apud Cyriac. controvers. 220. Joan. Baptista Antonell. consil. 3. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 2, quest. 19. Capyc. Galeott. controvers. 40, per totam lib. 2. Tonndut. var. ref. civil. 52. Jo. Franc. Andr. controvers. 313, n. 4. Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 30, per totam, & dec. 50, pariter per totam. Emens * verò ex pecunia alterius aut hæredis, non sibi, sed Domino, vel hæredi acquirit, dixi alleg. 26, n. 18, lib. 2, & allegat. 73, n. 2, lib. 3. Rota decisio. 38, n. 1, & sequent. part. 9, tomo 1. Giurb. dec. 111, n. 2, & sequent.

Facta igitur dotis constitutione in fundo, seu

in alia proprietate immobili, quæ inalienabilis existit ex traditis in præcedenti capite, subjungitur hic fundum dotalem alienari posse irrevocabiliter, si accedat juramentum mulieris * alienationi assensum præstantis, ut prosequitur Auctor hic à n. 1. Menoch. consilio 789, num. 5. Vivius dec. 133, n. 2. Peregr. decis. Patavin. 94, nu. 4. Mant. de tacit. & ambig. lib. 1, tit. 8, num. 2, & n. 38. A Cost. de privileg. credit. reg. 2, ampliat. 6, n. 108. Pen. dec. 489, n. 2, & 3. Rota apud Cenc. de cens. dec. 32, n. 9. Mangil. de evict. qu. 71, num. 21. Rota coram Cavalier. decisione 482, n. 2, & dec. 269, sub nu. 15, versic. tamen de Jure Canonico & nu. 18, part. 9, tom. 1, rec. Thomaf. de tutor. & curat. tit. 19, nu. 2183, fol. 662. At si maritus etiam cum juramento fundum dotalem * alienaverit adhuc illum recuperare poterit, ex quo agitur de præjudicio tertii nimirum ipsius uxoris. Montaa. de tutel. cap. 33, n. 91, & 92, fol. 137. Surd. dec. 86, n. 2. Rota dec. 119, n. 2, & 21, part. 2, divers. Mangil. de evict. q. 71, n. 19. Thomaf. de tutor. & curat. tit. 19, num. 2193, fol. 662. Sed contrarium verius etiam in marito comprobant post alios Mangil. de evict. dicta qu. 71, n. 21. Thomaf. de tut. & curat. tit. 19, n. 2205, sublimit. 130, fol. 663.

8 Si tamen concurrat læsio enormis, aut enormissima exinde infurgit metus reverentialis, ob quem juramento * non resistente mulier fundum dotalem à se alienatum revocare non prohibetur, ut exornat Auctor hic n. 12, usque ad 69, ubi tandem n. 66, quod metus reverentialis erga maritum juncta læsione præbeat occasionem uxori non obstante juramento agendi ad rescissionem alienationis fundi dotalis, & præter adductos per ipsum longa serie idem comprobant Thomaf. de tutor. & curat. tit. 19, n. 1291, fol. 662. Hodiern. ad Surd. dec. 86, n. 16, & seq. Cyriac. controvers. 403, n. 18, & seq. ubi post alios, quod minor metus requiratur in muliere. Joan. Franc. Andr. controvers. 3, n. 10, & seqq. Leoncill. decis. Ferrar. 100, n. 2, & seq. ubi quod in muliere minor metus sufficiat quam in masculo. Sperell. dec. 108, n. 87, latissimè Hodiern. controvers. 16, ex n. 1, usque ad finem. Spad. consil. 147, n. 3, lib. 2. Galeott. controvers. 14, n. 26, & 30, lib. 2. Buratt. dec. 75, n. 14. Merlin. Pignatell. controvers. 100, n. 57, & seq. cent. 2, ubi tamen in filio contrahente cum patre limitat Larr. allegat. Fiscal. 35, n. 23, & seqq. ubi tamen n. 26, dubitat stante juramento quantumvis penitus indotata remaneret Antonin. de Marin. resol. 144, n. 20, & 21, lib. 1. Caren. res. 85, n. 17, & resol. 94, n. 15. Altograd. cons. 5, n. 71, lib. 1, & consil. 24, à n. 19, usque ad 26, lib. 2. Staiban. jun. resol. 70, n. 23, & sequent. A Cost. de privileg. credit. reg. 2, ampliat. 6, nu. 188, versic. quæ tamen. Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 34, nu. 78, & seq. Ripol. var. resol. 14, n. 520, usque ad 529, ubi sub n. 526, videtur requirere minas. Andr. Censal. decis. Lucen. 8, n. 58, & seqq.

9 Si maritus & uxor insimul fundum dotalem, vel aliam * rem vendant numerata pecunia ad maritum duntaxat totum pervenisse præsumitur Auctor hic nu. 69. Ofasc. dec. 44, nu. 5, & dec. 140, num. 2. Mant. de tacit. & ambig. libro 4, tit. 22, num. 5. Valasc. consult. 83, nu. 6. Noguerol. allegat. 29, num. 122, cum adductis per Thomaf. de tut. & curat. tit. 19, n. 1948, fol. 632. Cenc. var. resol. part. 3, n. 113, & 114. Cyriac. controvers. 37, ex n. 19. Amat. decis. March. 27, nu. 11. Gratian. discept. 498, à nu. 1, ad 8, ubi etiam si